

Skarga wniesiona w dniu 19 lipca 2019 r. — Haswani/Rada**(Sprawa T-521/19)**

(2019/C 305/77)

*Język postępowania: francuski***Strony**

Strona skarżąca: George Haswani (Jabrud, Syria) (przedstawiciel: adwokat G. Karouni)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Rady (WPZiB) 2016/850 z dnia 27 maja 2016 r. zmieniającej decyzję 2013/255/WPZiB dotyczącą środków ograniczających skierowanych przeciwko Syrii;
- stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2016/840 z dnia 27 maja 2016 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia (UE) nr 36/2012 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Syrii;
- stwierdzenie nieważności decyzji Rady (WPZiB) 2017/917 z dnia 29 maja 2017 r. zmieniającej decyzję 2013/255/WPZiB dotyczącą środków ograniczających skierowanych przeciwko Syrii;
- stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2017/907 z dnia 29 maja 2017 r. w sprawie wykonania rozporządzenia (UE) nr 36/2012 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Syrii;
- stwierdzenie nieważności decyzji wykonawczej Rady (WPZiB) 2017/1245 z dnia 10 lipca 2017 r. w sprawie wykonania decyzji 2013/255/WPZiB dotyczącej środków ograniczających skierowanych przeciwko Syrii;
- stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2017/1241 z dnia 10 lipca 2017 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia (UE) nr 36/2012 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Syrii;
- stwierdzenie nieważności decyzji Rady (WPZiB) 2018/778 z dnia 28 maja 2018 r. zmieniającej decyzję 2013/255/WPZiB w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko Syrii;
- stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2018/774 z dnia 28 maja 2018 r. wykonującego rozporządzenie (UE) nr 36/2012 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Syrii;
- stwierdzenie nieważności decyzji Rady (WPZiB) 2019/806 z dnia 17 maja 2019 r. zmieniającej decyzję 2013/255/WPZiB dotyczącą środków ograniczających skierowanych przeciwko Syrii;
- stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2019/798 z dnia 17 maja 2019 r. wykonującego rozporządzenie (UE) nr 36/2012 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Syrii;
- w konsekwencji
  - nakazanie usunięcia nazwiska George'a Haswaniego z załączników do ww. aktów;
  - zasądzenie od Rady na rzecz skarżącego kwoty 100 000 EUR tytułem zadośćuczynienia za krzywdę doznaną przez skarżącego;
  - obciążenie Rady zarówno jej własnymi kosztami, jak i kosztami poniesionymi przez skarżącego, które uzasadni on w trakcie postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, dotyczący naruszenia obowiązku uzasadnienia wynikającego z art. 296 akapit drugi TFUE. Skarżący zarzuca Radzie Unii Europejskiej, że zadowolili się niejasnymi i ogólnymi rozważaniami, nie wskazując w sposób specyficzny i konkretny powodów, dla których uważa ona, w ramach wykonywania swoich uprawnień dyskrecjonalnych w zakresie oceny, że skarżącemu należy objąć przedmiotowymi środkami ograniczającymi. I tak Rada nie podnosi żadnego konkretnego i obiektywnego elementu, który zarzucano by skarżącemu i który mógłby uzasadniać przedmiotowe środki.
2. Zarzut drugi, dotyczący naruszenia zasady proporcjonalności wbrew prawom podstawowym. Skarżący twierdzi, że sporny środek należy uznać za nieważny, ponieważ jest nieproporcjonalny do deklarowanego celu i stanowi nadmierną ingerencję w swobodę prowadzenia działalności gospodarczej oraz w prawo własności, zapisane odpowiednio w art. 16 i 17 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej. Dysproporcja wynika z tego, że sporny środek dotyczy całości wpływowej działalności gospodarczej, bez żadnego dodatkowego kryterium.
3. Zarzut trzeci, dotyczący oczywistego błędu w ocenie oraz braku dowodów. Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem skuteczność kontroli sądowej gwarantowanej w art. 47 karty wymaga w szczególności, by w ramach kontroli zgodności z prawem powodów uzasadniających decyzję o umieszczeniu lub pozostawieniu nazwiska określonej osoby w wykazie osób objętych sankcjami sąd Unii upewnił się, że decyzja ta opiera się na wystarczająco solidnej podstawie faktycznej. Zdaniem skarżącego twierdzenia Rady dotyczące zarówno tego, że jest on „ściśle powiązany z reżimem”, jak i jego domniemanej roli pośrednika w transakcjach dotyczących ropy naftowej między reżimem a ISIL, należy definitywnie odrzucić, ponieważ są one całkowicie bezzasadne oraz pozbawione jakiegokolwiek podstawy faktycznej mogącej je poprzeć.
4. Zarzut czwarty, dotyczący żądania zadośćuczynienia. Zarzucenie pewnych poważnych, niedowiedzionych czynów naraża skarżącego i jego rodzinę na niebezpieczeństwa, co obrazuje wagę doznanej krzywdy, uzasadniającą żądanie odszkodowawcze.

Skarga wniesiona w dniu 23 lipca 2019 r. — Aldi/EUIPO (BBQ BARBECUE SEASON)

(Sprawa T-522/19)

(2019/C 305/78)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Aldi GmbH & Co. KG (Mühlheim an der Ruhr, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci N. Lützenrath, U. Rademacher, C. Fürsen i M. Minkner)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Sporny znak towarowy: Graficzny unijny znak towarowy zawierający element słowny „BBQ BARBECUE SEASON” w kolorach czarnym, szarym, białym, pomarańczowym, jasnopomarańczowym i ciemnopomarańczowym — zgłoszenie nr 17 879 203

Zaskarżona decyzja: Decyzja Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 17 maja 2019 r. w sprawie R 1359/2018-5